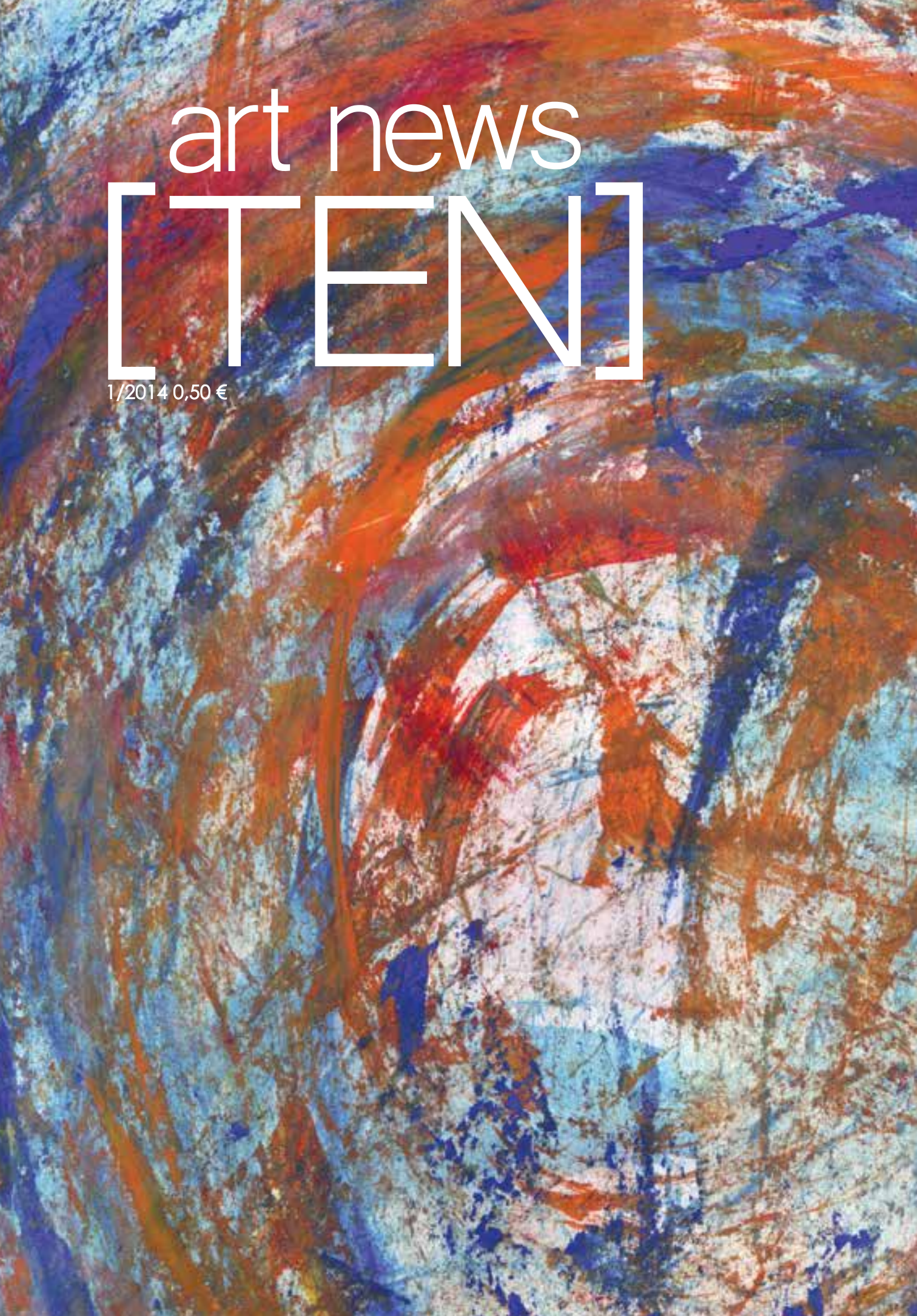

art news [TEN]

1/2014 0,50 €

Editoriál

naše obľúbené oranžové gauče prázdne. Môžeme na nich aspoň na chvíľu spočinúť, kým nás odtiaľ nevyženie ďalšie zvonenie, prípadne túžba obohatiť svoj študentský žalúdok o niečo „zdravé“ z automatu. Ach, tá naša škola, čo by sme bez nej robili. Štyri roky ubehnú ako voda, o čom by vedeli rozprávať štvrtáci. Tých profesori dopujú, čo najdôležitejšími informáciami potrebnými pre maturitu, len keby ich nebolo tak veľa, všakže? No.. každý sa musíme pobiť a prebiť povinnosťami, aby sme dosiahli, čo najlepšie výsledky a pokoj na duši, že je to za nami. Nám ostatným teraz začali klauzúry, a keď z nich úspešne vykorčuľujeme, nevyhneme sa opravovaniu koncoročných známok. Preto nakoniec dodávam a prajem všetkým, ktorých to čaká, čo najlepšie výsledky a najmä pevné nervy. Profesorov by som rada touto cestou poprosila, aby boli zhovievaví a chápali naše veľmi „vážne“ študijné problémy. Ved' všetci sme si tým museli prejsť, že? :)

Ďakujem za pozornosť a odovzdávam slovo nášmu časopisu... ten vám toho povie ešte omnoho viac.

Chcem sa ešte poďakovať aj všetkým, ktorí sa na príprave a tvorbe týchto stránok podieľali, či už dobrovoľne alebo nasilu. Musím povedať, že prvé číslo je úspešne za nami ! A snáď nás odozva posilní novou energiou a chuťou :)

Vaša šéfredaktorka Sima Hodoňová, FORTES FORTUNA ADIU VAT! (Odvážnemu šťastie praje, Cicero)

Časopis. Prečo a načo? Možno sa vám bude zdať nezvyčajné, no chceli sme s ním začať práve aj z toho dôvodu. Vytvoriť na našej škole niečo nové a hlavne efektné v tom smere, že budete môcť čítať a byť informovaní o všetkom, čo sa po škole šušká, čo sa možno k vám nedostane, alebo čo prepočujete. Určite sa nájdú aj veci, ktoré vás nezaujmu, ale nebojte, na škole je nás dosť na to, aby si každý našiel to svoje, aby každý článok našiel svojho čitateľa. Tí zbehlejší (milovníci kníh) tento časopis určite zhltnú aj cez obednú prestávku namiesto obeda. Je to taká „chuťovka“ o všemožných akciách, súťažiach a informáciách doplnená o tvorbu našich študentov vo všetkých možných smeroch. Tak, čo dodať k tomu, čo sa teraz deje naokolo? Čo sa deje u nás v škole? Určite sa to dá nazvať pomenovaním chaos, krajšie povedané, naša škola kypí aktivitou a kreativitou až tak veľmi, že nevieme, kde nám hlavy stoja. Všetci sa premávame po chodbách a sme nadšení, keď nájdeme

OBSAH

- 2 ■ EDITORIÁL
- 3 ■ DARČEK
- 4 ■ STREDNÁ SÚKROMNÁ UMELECKÁ ŠKOLA
- 6 ■ NOVINKY Z CENTRA ŠKOLY
- 8 ■ POČIATOK NÁŠHO ČASOPISU
- 9 ■ PUTOVANIE HISTÓRIU V MATICI SLOVENSKEJ
- 10 ■ ODBORY
- 12 ■ SÚŤAŽ TVORBA
- 13 ■ EX OVO 2014
- 14 ■ 3 ŠPORTY OHROZUJÚCE ŽIVOT
- 15 ■ 6X NAJ O KNIHÁCH
- 16 ■ TVORBA - BÁSNE
- 20 ■ PABLO PICASSO
- 21 ■ PETER A LUCIA – ROMAIN ROLLAND
- 22 ■ INTERVIEW SO ŠTVRTÁKMI
- 24 ■ KONIEC ROKA
- 26 ■ BRUSSELS AND LONDON
- 28 ■ AUPAIR
- 30 ■ NAŠI ZELENÁČI
- 32 ■ NÁŠ REDAKČNÝ TÍM
- 34 ■ FREE TIME

DARČEK

Prekvapenie dňa! Zopár z vás si v našom časopise nájde to, čo je na nezaplatenie. Minimálne každý študent by si to prial mať. V tej správnej chvíli to vytiahnuť z vrečka a zachrániť tak sám seba pred „nešťastím“. Keby sa to dalo kúpiť u nás, v školskom automate, určite by to šlo na odbyt viac, ako ktorákoľvek čokoláda či bageta, dokonca by to prekonal aj naše TOP chrumky. Možno už viete, o čom je reč, možno nie, no starostlivo si prelistujte stránku po stránke a ak na vás vyletí niečo neobvyklé, čo vyzerá, že do nášho časopisu nepatrí, to je ten zlatý poklad – ospravedlnenka! Máš šťastie práve ty, čo toto práve čítaš ? Gratulujeme! Práve ty ako jeden z mála budeš mať tú výhodu, že na ďalšej hodine slovenčiny sa nebudeš musieť za lavicou triasť strachom zo skúšania a aspoň raz, ak sa nestihneš naučiť, neodídeš s pätkou medzi známami, ale vytiahneš túto zbraň silného kalibru. Varovanie na záver.. to, čo sa človek v živote nenaučí, to nevie! Tento žolík nás pri maturite zachraňovať nebude... :)

Súkromná stredná

Súkromná Stredná umelecká škola v Žiline na Háľkovej ulici je najlepšie miesto, kam môžete zapísať svoje talentované dieťa. Má veľa možností a priestoru rozvíjať a zdokonaľovať svoj talent. Naša škola je výborné miesto, kde sa dá vzdelávať a zároveň zabávať. Je tu viac odborov a na každom z nich je niečo zaujímavé.

Absolvent odboru propagačné výtvarníctvo je kreatívny v oblasti výtvarnej propagácie. Vie samostatne výtvarne myslieť a presadzovať nové netradičné nápady a postupy pri výtvarnej a architektonickej realizácii priestoru. Je schopný samostatne tvoriť, organizovať, realizovať a multimediálne prezentovať vlastnú tvorbu. Schopnosti absolventa propagačnej grafiky spočívajú v kreatívnom a samostatnom riešení zadaných úloh od vytvorenia návrhu cez jednotlivé technologické a digitálne postupy až po finálnu realizáciu.

Absolvent odboru propagačná grafika má vzťah k všetkým formám umenia, orientuje sa v oblasti výtvarnej tvorby zameranej na propagáciu. Zameriava sa zároveň na ovládanie profesionálnych počítačových programov, ktoré mu škola poskytuje zdarma. Tiež sa učí rôznym technikám tlače, ako napr. lino alebo suchá ihla. Čiže tieto dva odbory sú si dosť podobné.

Dizajn je zase odbor o niečom inom. Študent dizajnu vie kresliť, vytvárať asociácie, aplikovať nové poznatky v odbore, ovláda počítačové programy. Tiež však musí mať dobrú vizuálnu predstavivosť, pretože v dielňach sa vytvárajú mnohé 3D projekty.

A fotografi získavajú vedomosti vo fotografickom dizajne a videotvorbe, fotografickej a audiovizuálnej technike od klasických fotografických materiálov až po digitalizáciu obrazu. Vlastne je to jedno, ktorý odbor študujete, pokiaľ sa vám podarí zmaturovať.

Tiež je tu super učiteľský zbor, v ktorom je veľa fajn učiteľov, ako napr. náš akademický maliar Stanko a jeho lebka do zátišia Stanka, kúzelná pani učiteľka Malíková s jej redisovými perami, pán učiteľ Repka (Krasoň) a jeho obľúbená okrová farba, naša milá pani Šišková s jej Canonom, pani učiteľka Rybárová, Brunová, Kučerová a mnoho ďalších skvelých učiteľov.

Marek Wolf

Slávnostné otvorenie našej vynovenej školy

Každoročná študentská kvapka krvi

Každoročné imatrikulácie prvákov

Výstava učiteľov v Oščadnici TO SÚ ONI!

umelecká škola Žilina

Novinky

Z centra školy

Zaujíma vás prečo vznikla škola? Aký má názor náš riaditeľ na štúdium a študentov? Čo ho najvac baví? A ako hodnotí našu školu? Kuknite iterview a bud' te o niečo múdrejší. Interview s riaditeľom Súkromnej strednej umeleckej školy v Žiline Ing. Václavom Dostálkom

Táto škola funguje len niekoľko rokov. Vedeli by ste mi povedať, na základe čoho bola vybudovaná a vytvorená práve pre umelecký rozvoj v rôznych odboroch ako je dizajn, grafika, výtvarníctvo a fotografia?

Na konci tohto školského roka bude mať naša škola 5 rokov, to znamená, že budeme oslavovať 5 výročie. Myšlienka zriadiť takúto školu vznikla niekedy pred 10 rokmi. Postup vzniku bol nasledovný. Pán Tabaček zriadil najskôr strednú umeleckú školu. Potom medzi rokom 2007 -2008 sa nám podarilo otvoriť prvý ročník. V tomto regióne takáto škola nie je a myslím si, že študijné odbory, ktoré ponúkame, sú pre študentov zaujímavé. Škola vznikla s veľkou ambíciou, preto si dovoľujem tvrdiť, že je jednou z najlepších umeleckých škôl na Slovensku.

Ste spokojný s vývojom školy a so štúdiom študentov?

Čo sa týka nejakej knihy rozvoja, tak v prvom roku mala cca 20 študentov. Teraz má škola 200 študentov a celkom dobré renomé. Naša škola bude tvoriť naplno, to znamená, že tím školy má kvalitných pedagógov a dobré zázemie. Myslím si, že v porovnaní s inými školami je vybavenie školy veľmi dobré. Momentálne disponujeme s menším priestorom (prvá časť budovania je ukončená), zvyšné projekty na dobudovanie sa budú realizovať v najbližšej dobe. Pri otázke týkajúcej sa študentov, nikdy nemôžeme byť spokojní. U nás su kritéria trochu prísnejšie ako na iných školách. Okrem toho, že sa žiak na našu školu dostane, je dôležité, aby prejavoval počas štúdia záujem o štúdium. Škola si buduje dobré meno na verejnosti, to znamená, že rodičia, aj budúci naši študenti, sa o našu školu zaujímajú. Nikdy sa nám nestalo, že by sme mali problém naplniť triedy. Na talentových skúškach si vyberáme

Škola vznikla s veľkou ambíciou

minimálne z dva razy za takého počtu študentov, koľko ich chceme prijať. Aj napriek tomu nikdy nemôžeme byť spokojní, vždy sa snažíme trochu posúvať ďalej v oblasti získavania pedagógov.

V akej oblasti ste sa predtým pohybovali než ste sa stali riaditeľom?

Som rád, že si môžem zaspomínať na staré časy :) Študoval som textilnú priemyslovku, na vysokú školu som chodil do Liberca (bola to jediná vysoká škola tohto zamerania). Po skončení som prišiel do Žiliny, kde som pracoval tri roky vo výskomnom ústave. Asi v roku 1991 som založil s manželkou menšiu firmu na výrobu detských odevov. V roku 1993 som dostal ponuku ísť učiť na odevnú priemyslovku (zotrval som tam skoro 10 rokov). Keď vznikla táto škola, prihlásil som sa na výberové konanie do funkcie riaditeľa. Podarilo sa mi uspieť. Myslím si, že s pánom Tabačkom ako zriadovateľom školy tvoríme celkom dobrý tím. Mojou prácou bolo dať školu personálne dohromady, získať pedagógov, aby škola odpovedala tomu, čo chceme. Som veľmi rád, že už môžem piaty rok viesť mladých ľudí, vidieť, ako škola vyrástla a ako tie detičky z deviatej triedy vyrastú v krásne slečny a v mladých pánov a potom po maturite odchádzajú.

Predpokladám, že aj vy obdivujete umeleckú stránku sveta, ale viacerých by možno zaujímalo, či máte aj nejaké hobby?

K umeniu mám veľmi blízko, či už sa týka hudby, alebo výtvarného umenia. Preto moje hobby možno súvisí trochu s umením. Mojm veľkým koníckom sú automobiloví veteráni. To znamená, že v takej rodinnej partii sa snažíme zachraňovať staré historické automobily. Je to vlastne tiež taká, dalo by sa povedať, umelecká činnosť, ktorá ma veľmi napína.

Mojm veľkým koníckom sú automobiloví veteráni

Keby ste mohli niečo zmeniť v rámci školy, čo by to bolo? Na čo kladiete najväčší dôraz?

Začnem od študentov. Naším študentom by som najradšej zorganizoval exkurzie po iných stredných školách, aby si vedeli trochu vážiť ponúkané zázemie na našej škole. Ďalšia vec, pre mňa veľmi dôležitá, je mať veľmi veľa kvalitných pedagógov, ktorí su súčasne aj výbornými umelcami. Veľkým mojm želaním je to, aby cítili, že študenti majú záujem o ich vedomosti. Do budúcnosti chcem stále skvalitňovať výber študentov, podmienky štúdia, vybavenie školy a spolupracovať najmä s budúciimi zamestnávateľmi. Spolupracujeme s vysokými školami nielen na Slovensku, ale aj v Čechách. Začína sa aj spolupráca s Poľskom. Chceme, aby maturitné vysvedčenie otváralo brány do ďalšieho vzdelávania a uplatnenia.

Ďakujem za rozhovor.

Simča Halúsková

Počiatok nášho časopisu

Kedže naša škola nie je zameraná na umenie len jednosmerne, ale je rozvetvená do viacerých sfér, rozhodli sme sa, že dáme dokopy aj niečo, čo by mohlo reprezentovať školu v písomnej forme, čo by mohlo osloviť a informovať žiakov a učiteľov našej školy a prípadne informovať aj ľudí, ktorí by chceli na našej škole v budúcnosti študovať.

Určite je dobré, keď sa udalosti, akcie a tvorba môžu touto cestou zverejniť, veď sa všetci máme čím pochváliť, nemyslíte? (Preto, ak máte niečo, čím by ste radi prispeli, pridte za jedným z nás a v ďalšom čísle je možnosť uverejnenia, pokiaľ to redakčný tím odsúhlasí). Možno ste sa dopočuli, možno nie, ale spojili sme sa „my“, žiaci skoro všetkých ročníkov s pani učiteľkou Kučerovou a vytvorili skupinu redaktorov, ktorých vaše úspechy zaujímajú.

Tento rok sme sa teda rozhodli a začali tvoriť školský časopis, v ktorom čoskoro nájdete zaujímavosti o škole, informácie o chystaných akciách, ale tiež literárnu tvorbu našich študentov, ich práce a nejaké pomôcky na učenie, možno niečo, čo ste netušili, alebo niečo, čo vás prekvapí.

Ako redakčný tím sme sa rozhodli ísť si pozrieť najskôr výstavu zo súťaže o najlepší školský časopis.

Nielen preto, aby sme sa inšpirovali, ale tiež preto, aby sme si rozšírili pohľad na to, akým spôsobom

študenti vidia dnešný svet, aký je ich spôsob písania, záujmy, vnímanie a tiež si pozreli tvorbu a prezentáciu iných časopisov. Chceli sme toho vidieť čo najviac práve preto, aby sme prišli s niečím, čo nebude kopírovať alebo nudiť čitateľa.

Výstava sa uskutočnila v žilinskej pobočke Matice slovenskej. Myslím si, že čas, ktorý sme tam strávili, nám ukázal správny smer. Ukončila by som to slovami, že „myšlienky, ktoré zapíšete, už nikdy nebudú zabudnuté“, a preto dúfam, v mene kolektívu, že chystajúci sa časopis vás všetkých osloví a bude patriť medzi jeden z vašich obľúbených, prinajhoršom aspoň ako dobrá príručka o aktivite našej školy. Verím, že každý si tu nájde aspoň jednu stránku toho svojho „pravého orechového“ a bude rád, že sa mu náš časopis dostal do rúk. Prajeme vám všetci krásne čítanie.

Simona Hodoňová

Putovanie históriou v Matici slovenskej

Nie je to prvýkrát, čo sa na našej škole zorganizovala akcia pre študentov. Dňa 5. 2. 2014 sme mali šancu ísť naproti minulosti do Matice slovenskej, v ktorej

sa nám pomocou zachovaných pamiatok mohla otvoriť pred očami scéna plná faktov a zaujímavých poznatkov z obdobia jej fungovania.

Táto exkurzia bola venovaná najmä štvrtákom, ktorých čaká maturita z literatúry a ich skúšajúci určite nezabudnú na známych slovenských autorov poézie a prózy, ktorí tam boli spomenutí. Kedže sme umelci, ani tentoraz sme neodišli bez inšpirácie. Je zaujímavé vidieť aj iné umenia, nielen tie výtvarné. Ťah štetca alebo slovo, stále je to emócia vyjadrená umením, ktorá má hodnotu.

Spolu so sprievodkyňou sa nám vyobrazili momenty zo života slávnych literárnych umelcov z nášho územia, popísala nám ich neľahký boj za náš národný jazyk, rôzne detaily z ich bežného života a dostali sme sa až po naše korene z čias Veľkej Moravy. Bolo naozaj zážitkom vidieť ukážky ručných spisov autorov, prvé tlačene knihy, jednoducho vidieť ich dôvod bytia, vidieť to, čomu obetovali celý svoj život a o čom sa učíme.

To, čo ich napíňalo, keď bojovali za presadenie spisovnej slovenčiny a celkovo ich snaha o to, aby boli tieto diela publikované.

DRBY z NAŠEJ ŠKOLY

Čakanie pred školou

Učiteľ: Dnes máte šťastie.

Študent 1: Asi sa bojíte, že nás ukradnú zo školy.

Študent 2: Moja mama by si za to priplatila.

Simona Hodoňová

Reklamný

Propagačné výtvarníctvo

dizajn

Bežný deň výtvarníka začína klasicky. Ráno vstanem a idem sa osprchovať. Keďže sú po celom byte rozhádzané veci na maľovanie, pri ceste do sprchy sa asi trikrát pošmyknem na papieroch a stále sa podkýňam o štetce, farby a pod. V sprche sa miesto sprchového gélu umyjem riedidlom. Keď si idem umyť zuby, do ruky sa mi miesto kefky dostane špachtľa. Tú rýchlo zahodím, vezmem si kefkú. Namiesto pasty si na ňu natlačím zelenú temperu. To som si však všimol neskoro. Pozriem sa na hodiny a keď zistím, že mi o 10 minút ide autobus, oblečiem sa, vezmem tašku a so zelenými zubmi bežím na autobusovú zastávku.

Keď som už konečne v autobuse, snažím sa neukazovať svoj zozelenený chrup a čakám, kým prídem ku škole. Konečne prídem do školy, prezujem sa a bežím na prvú hodinu. Máme výtvarku. Už si chcem vybaľiť veci, no zistím, že sa mi všetky váľajú doma po zemi. Takže po siedmej hodine odchádzam domov s päťkou a zelenými zubami.

Marek Wolf

DRBY Z NAŠEJ ŠKOLY

Učiteľ: V Egypte boli typickou architektúrou pyramídy pre faraónov.
Študent: A pani učiteľka oni tam ako bývali?

Fotografický

dizajn

Aj ty si myslíš, že fotografický dizajn je plný srandy s množstvom vtipných výletov do exteriéru s foťákmi? Tak to si na omyl! Priprav sa na prežitie!

V hlavne úlohe: Pani doktorka Šišková a fotografi!

Vedľajšie postavy: Joseph Nicéphore Niépce, Róbert Demachy, Man Ray, Jacques Henri Lartigue a mnoho iných!

Ak chceš aj ty zažiť dobrodružstvá a spolu s pani Šiškovou bojovať proti zlým bossom, zvoľ si fotku! Čaká ťa množstvo úloh, budeš sa musieť predierať štyrmi ťažkými levelmi, počas ktorých musíš čeliť mnohým nepriateľom, ako sú písomky z technológie a z teórie vývinu fotografie, mnohé odpovede a portréty! V strede a na konci každého levelu ťa vždy čaká boss – Klauzúrne práce! Premôž bossa, získaj jednotku, ulož checkpoint a prejdí do ďalšieho levelu! Zvyšuj svoje skóre získaním dobrých známok s čo najväčším počtom fotiek! Čím lepšie skóre každý level, tým ľahšie premôč final-bossa – Maturity! Priprav sa...

Fotografický dizajn – skvelá adventúra od 2012.

Vyhrá ten najlepší.

Streis Kučerik

Grafický

Propagačná grafika

dizajn

Dobrý deň, dnes sa naučíme recept na voňavú a veľmi chutnú grafickú pochúťku, po ktorej sa budete oblizovať najmenej 4 roky.

Najprv si teda pripravíme : 1kg hrubých nervov, 200 g pružnej trpezlivosti, 2 šálky kávy na energické myslenie (pridávame podľa potreby). Vymiešame toto chutné cesto a keď sa nám bude zdať dosť husté, oddelíme si 1/2, do ktorej pridávame 4 kg tých najrôznejších a najkvalitnejších značkových farieb (najlepšie UMTON). Štetcom premiešame do peny a pridáme 4 lyžice plastickej gumy a pol litra plnotučných a vláčnych štruktúr. Cesto zlejeme dokopy a dobre premiešame. Pripravené cesto vylejeme na vopred rozpálenú paletu a hodíme do trúby tak na 10 mesiacov. Po každých 5 dňoch cesto vypneme, asi tak na 2 dni, aby sa nám nadýchalo a malo silu dopieť sa.

Po upečení cesto vypneme na dosku, aby sa nám nezvlnilo. Keď je dostatočne vyšťavené, vykrojíme kolieska, ktoré priliepame na seba grafickými farbami. Pokiaľ sa to rozpadáva, pomôžeme si papierovou páskou. Ako dekoráciu použijeme 4 dcl zastrúhaných ceruziek, ktoré napicháme do cesta. Ak chceme, aby bola torta šťavnatejšia, dáme si ju leptať do kyseliny na 10 minút. Po vyleptaní ju môžeme dotvoriť štruktúrami pomocou suchej ihly. Na záver ju prejdeme tlačiarenským valčekom (Pozor na hrudky!). Celú pochutinu si uložíme na USB a podľa potreby si ju upravíme vo photoshope. Najlepšie je to podávať za horúca grafickým ochutnávačom. Pri prípadnom otrávení sa odvolajte na upratovaciu čatu.

Prajeme Vám dobrú chuť.

Patrícia Škrobiová a Júlia Budošová

Produktový

dizajn

Dizajn

Pre niekoho priestorový a grafický dizajn všeobecného zamerania na grafiku, fotografiu, dizajn, priestorové vnímanie, počítačové zručnosti a znalosti v odbore Súkromnej strednej umeleckej školy v Žiline.

A pre mňa? Pri vstupe do areálu školy si, prosím, nezabudni prezúvky, všetky pomôcky, dosky. A skôr ako vojdeš cez prah školy, nadýchni sa, nahod' duck face a predovšetkým ti nesmie chýbať štipka charizmy, style vo vlastnom štýle, odvaha v rukách, čiastočné, ale mierne sebavedomie. V hlave sprostredkovanosť, jednoduchosť, nápaditosť alebo inak veľkosť IQ . V ústach vhodný slovník pri styku s profákmi, ale aj biľku sarkazmu, irónie, vtipu a rešpektu. V srdci predovšetkým pochopenie, láskavosť, ochota, ale aj sebazáchova, hrdosť a zodpovednosť. A počas celých 4 školských rokov v podobe piatich dní v týždni maj na mysli, čo to obnáša. Pôžitok z kreslenia, radosť zo známok, úsmev z učiteľov, relax z úloh, láska zo školy. Ale dosť zábavy, ostaň sám sebou!

Simča Halúsková

Súťaž Tvorba

Úžasné! Mladí a talentovaní umelci zo Žilinského kraja opäť bodovali. Tento rok zaujali porotu nielen svojou rekordnou účasťou, 49 súťažiacich, ale aj svojimi 166 dielami. Neprofesionálni umelci nad 15 rokov mohli opäť ukázať, ako dokážu pozliepať nápady v hlave a tvoriť originálne umelecké dielo. Zručnosti týchto mladých ľudí boli rozdelené do 4 kategórií, v ktorých súťažili.

Na vernisáži, spríjemnenej profesionálnymi maliarmi, sme sa mohli dozvedieť viac o tom, aké

bolo ťažké vybrať spomedzi týchto diel, ktoré v sebe niesli kus duše a srdca autora. Nakoniec sa rozhodlo. V kategórii A súťažilo 10 autorov vo veku od 15 do 25 rokov.

Prvé miesto patrilo nádhornej a šikovnej žiačke z našej školy Anne Radvanovej, ktorá očarila svojím dielom celú porotu. Druhé miesto obsadila tiež žiačka našej školy Kristína Gašpieriková, známa už mnohými oceneniami. Tretie miesto zaujala Gabriela Gažová, ktorá si získala cenu svojím viditeľným úsilím a nadaním.

Naši nadaní žiaci, ktorí hrdo reprezentujú školu, nás zároveň aj povzbudzujú k usilovnej práci, ktorá sa vyplatí. Veď predsa nejedno ocenenie dodá človeku radosť a posilní ho na ceste, ktorou sa vydal.

DRBY z NAŠEJ ŠKOLY

Vysvetľovanie o egypských Bohoch

Učiteľ: Zobrazovali sa so zvieracími hlavami

Študent : A oni sa s tými hlavami rodili alebo ich dostali až potom?

Dária Hrabovská

Ex OVO 2014

Ďalšia výtvarná súťaž, ktorej sa študenti i pedagógovia našej školy zúčastnili v hojnom počte. EX OVO 2014. Súťaž, ktorá každý rok vyzýva všetkých profesionálnych výtvarníkov, dizajnérov a študentov škôl s výtvarným zameraním ukázať svoje schopnosti v ručnej tvorbe.

Tohtoročnou témou bola „KRASLICA- Dar z lásky“, ktorá bola vystavovaná vo výstavnej sieni Slovenského kultúrneho inštitútu vo Viedni 8.4. 2014 o 18:30. Font Venture, n.f. venovala každému víťahcovi finančnú odmenu 200 eur v kategóriách „profesionál“ i „študent“. Porota zložená z profesionálnych odborníkov vybrala aj jedného z našich študentov a rovno ho odmenila 1. miestom. Môžete zatlieskať Denisovi Mavrovovi z I.A, ktorému srdečne gratulujeme!

Väčšina študentov z našej školy sa zúčastnila podujatia spojeného s príjemnou prechádzkou ulicami mesta. Mali naozaj pestrý program. Návšteva Múzea užitočného umenia (MAK), kde hostia mali možnosť vidieť neuveriteľné exponáty z Ázie a Európy z obdobia baroka až po súčasnosť. Inštalácie,

Denis Mavrov - ART DECO

ktoré niektorým vyrazili dych. Ďalšou zastávkou bol Dóm sv. Štefana s éterickou súčasnou inštaláciou a nádherné ďalšie historické pamiatky Viedne. Voľno, ktoré nasledovalo, bolo osviežujúce pre všetkých, ktorí sa tešili na zoznámenie s cudzím jazykom a vtipmi, ktorým nikto nerozumel, iba čudní Slováci.

V slnečný podvečer, ktorý sa blížil, sa všetci nakoniec vybrali na spomínanú vernisáž vyjadriť svoj obdiv šikovným umelcom.

Cesta domov bola po náročnom dni spríjemnená unaveným tichom plným lietajúcich myšlienok v ovzduší. Čudujem sa, že sa tam dalo ešte dýchať.

Dária Hrabovská

TRI ŠPORTY ohrozujúce život

B.A.S.E. Jump

(zoskok padákom z pevného objektu)

Počet mŕtvych: 147 oficiálne, stovky ochrnutých. Nebezpečnosť tohto športu spočíva: pri Base Jump-e je málo času na manipuláciu s padákom, hrozí kolízia s objektom.

BASE jump alebo správne písané B.A.S.E. jump, ako názov naznačuje, je zoskok s padákom z pevného bodu na zemi. BASE okrem významu „základne“, pevného bodu, vyjadruje aj skratku jednotlivých možných objektov, z ktorých sa „dá“ skákať.

B - building – budovy

A - antenna - antény a stožiare

S - span - oblúk, t.j. mosty a lanovky

E - earth - zem t.j. skaly, stromy a pod.

Pri BASE jumpe je výška objektu 800 m a viac veľmi zriedkavá, aj keď existujú aj také miesta. Teda, napr. zo skaly s výškou 600 m môžete bezpečne padať 8 sekúnd a potom má váš padák 2 sekundy na otvorenie. Keď skala končí svahom a vy dokážete kĺzať vzduchom nad ním, tak ten čas sa môže predĺžiť v závislosti od dráhy letu. Rezerva je vo väčšine prípadov 0. Padák sa otvorí v takej výške, že už nie je čas na prípadné otvorenie záložného padáku, takže väčšina výstroja na BASE jump záložný padák ani neobsahuje. Teda svoj jediný padák si zabalíte určite veľmi dôkladne. Po odskoku máte väčšinou priestor obmedzený z jednej strany samotným objektom a v žiadnom prípade nemôžete byť otočený tvárou ku skale pri otvorení padáku. A pristávaciu plochu niekde na dne skalnej rokliny si asi viete predstaviť. Niet divu, že pri tomto športe zomrie v priemere každý 60. človek.

Cave Diving

(jaskynné potápanie)

Počet mŕtvych: desiatky ľudí ročne.

V čom spočíva nebezpečenstvo tohto športu? : pri probléme sa nedostanete z jaskyne.

Cave diving je druh technického potápania, v ktorom špecializovaný potápačský oblek slúži na skúmanie prírodných alebo umelých jaskýň, ktoré sú aspoň čiastočne naplnené vodou. Tento šport nie je príliš populárny, pretože je tu potrebná zručnosť v potápaní a drahá výbava. Avšak aj napriek týmto drahým záležitostiam sa nájde pár ľudí, ktorých nebezpečenstvo v podmorských jaskyniach láka.

Cave diving alebo jaskynné potápanie, je jedným z najnáročnejších športov. Najväčšou hrozbou tohto športu sú silné vodné prúdy.

Freeskiing

(lyžovanie mimo označenej trasy)

Počet mŕtvych: asi 40 ľudí ročne

Nebezpečnosť tohto športu spočíva: najviac v lavínach a padajúcich kameňoch.

Freeskiing, zjazdové lyžovanie, sa zaraďuje medzi veľmi nebezpečné športy. Lyžuje sa totiž mimo označenej trasy. Lyžiarov priťahuje jazdenie po zakázaných chodníkoch. Avšak nevedomujú si nebezpečenstvo lavín a padajúcich kameňov, ktoré sú neodmysliteľnou súčasťou tohto športu.

Strieis Kučarik
www.coolplaneta.sk

6X NAJ o knihách

Najpredávanejší autor

Agatha Christie. Napísala 78 detektívnych románov, ktoré boli preložené do 44 jazykov a celkom sa ich predalo 2 miliardy kusov.

NAJ
autor

Najpredávanejšia kniha

Šiesty diel Harryho Pottera. V priebehu 24 hodín údajne predposledného dielu knihy z cyklu Joanne Kathleen Rowlingovej sa predalo 9 miliónov výtlačkov.

NAJ
kniha

Najvyššia záloha na knihu

10 miliónov dolárov. Nakladateľstvo Knopf tuto čiastku poukázalo na konto Billa Clintona ešte skôr, než vôbec začal svoju autobiografiu „My Life“ písať. Toľko nikdy žiadny autor vopred nedostal.

NAJ
záloha

Najväčšia knižnica

New York Public Library (Verejná knižnica mesta New York). Otvorená roku 1911, dnes má 1,86 miliónov registrovaných požičiavateľov. Ročne ju navštívi 15 miliónov čitateľov. Jej regály sú dlhé 1490 kilometrov. V skladoch má 6,6 miliónov kníh.

NAJ
knižnica

Najlepšia reklama na knihy

Televízna show moderátorky Oprah Winfreyovej. Knihy propaguje od roku 1966. Tituly, o ktorých Oprah hovorí sa v priebehu 24 hodín vyšvihnú medzi najpredávanejšie. Do prestížneho „knižného klubu“ Oprah sa snaží dostať väčšina súčasných autorov.

NAJ
reklama

Bestseller za 6 miliónov dolárov

V prepočte 144 miliónov korún zaplatilo štúdio Columbia Pictures za práva za najväčší bestseller začiatkom 21. storočia. Film podľa motívu úspešnej knihy Dana Browna „Šifra Majstra Leonarda“ režíruje Ron Howard. S Tomom Hanksom, Jeanom Renom a francúzskou kráskou Audrey Tautouovou v hlavných rolách prišiel do kín v roku 2005.

NAJ
betseller

Strieis Kučarik
www.coolplaneta.sk

Sľub zrady

Naveky spolu, posledné vyslovené slová.
Zostala tam sama, zamknutá a slabá.
Odišiel a nechal tu len sľub, ktorý si držala.
Čakala s nádejou celé tie nekonečné roky.
Vo svojom vnútri trpela, ale verila, že sa vráti.

Sladký zvuk z jeho pier, milovala tú chuť.
Celý čas ozvena blúdila v mysli a tíkla v hrudi,
jediné, čo ju držalo pri živote bola viera, že sa
vráti.

Tak plná nádeje a očakávaní,
nedočkavo pozerala, kedy sa slnko vytratí.
Nemohla v noci zaspať a snila, že je s ním,
verila až do úplne poslednej chvíľky.

Otrávená jeho zradou padla na zem.
Vyšla mimo telo a neskôr vrátila sa späť.
Utopená v slzách kričala jeho meno,
plná lásky, ktorá sa zmenila v nenávisť.

Bojovala sama so sebou, v nekonečnom boji.
Tak dlho opustená, naivne v tom, že ju niekde
čaká.

Jedna sekunda a všetko bezdôvodne zmizlo preč.
Prekliala jeho omamný pohľad plný klamstiev.
Sľub bol zlomený a to jej roztrhlo srdce.
Nevedela, kadial' sa vráti späť ku radosti.

Prelomený sľub, ako jej srdce,
keď počula rovnaké slová ,
ktoré už stihol venovať inej.

Jeho záväzok voči nej sa premenil,
jej tichý žal a bolesť zavinil.
Sľúbil jej niečo odlišné,
zradu, ktorá ju zhodila na kolená a nižšie.
Slzy, ktoré utopili pocit, že existuje niečo krajšie.
Teraz je len tieňom v jej spomienkach.

Priesvitné krídla

Bytosť, ktorá chce prebiť šero dňa.
Rozostrieť zahmlený pohľad na svetlo.
Oslepiť tých, čo neveria, že dokáže to.
S pokorou sa vznášať nad pýchou,
ktorá chce prebodnúť srdcia dýkou.

Pokušenie je každodenný priateľ.
Pretože s ním to je vraj jednoduchšie.
Bojovať každý deň znamená byť odolným.
Keď stráca silu, vie, že oni sú slabšími
vdaka boju, ktorý bol smrteľným,

neverí slovám z knihy svätých,
narodila sa preto, aby svoju cestu našla sama
podľa srdca, nielen podľa chladných slov,
ktoré nie sú písané len Bohom,
prešla všetkým a verí, že tu je dôvod.

Cítim, že kúsok je v každom z nás,
sme tak rozdielni, že je to náš jediný poklad.
Sebadôvera je to, čo nám pomôže, keď sme sami,
narcizmus je niečo, čo má vládu nad nami,
neviditeľné krídla ukazujú, že aj ty môžeš raz
vzlietnuť,
pokiaľ tvoja duša bude ľahká a bez okov.

Som hriešnik, ktorý sa každý deň necháva
poučiť.

Nevidí sa v sláve, ale šplhá po šťastie.
Rebrík je možno krátky, ale verí, že vzlietne.
Snaha je niekedy viac ako dokonalosť.
Smutná noc.

Šepot lesa

Tma si líha do lona hôr,
dážď obmýva hriechy dnešného dňa.
Vietor hrá uspávkou z hviezdnych nôt,
nová večnosť sa začala písať.

Vzduch obkolesuje ducha prírody,
tancujú spolu pri splne tejto hodiny.
Machom obrastené spomienky ťažia pôdu,
staré korene stromov objímajú lesnú vôňu.

Krdle vrán už dávno nelietajú vzduchom,
prikryli sa konármi stromov a nerušeným tichom.
Čas sa zastavil a šumí pomedzi listy,
zastavil sa prúd riek a hladina každou chvíľou
zaspí.

O deň bližšie k novému zrodeniu,
o chvíľu kratšie byť obklopený nebeskou oblo-
hou.

Táto chvíľa uniká, aj keď je všetko stále,
kolobeh sa rozbieha a putuje ďalej.

Všetko existuje v jednote, všetko od seba závisí.
Nerozlučné puto počas búrky aj slnečných dní.
Praveký zákon, niekde hlboko v horách.
Starodávny sľub, ktorý sa nesie len v tieňoch.
Sľub, ktorý nebol vyslovený, ale je podstatou
prírody.

Smutná noc

Krídla zaprášené, lietajú za nočným svetlom.
Popália sa pri predstave, že zhoria pri ňom.
Odvrhnuté stvorenia , pretože sa nepodobajú
farebným krídlam motýľov.
Ich krídla sú zaprášené spálenou radosťou.

Skrývajú sa po skriniach, kde ich zamotajú pa-
vučinou.
Lietajú samotné, dolepené smolou zo stromov.
Sú to stvorenia s ťažkým údelom.
Bojujú však, aj napriek všetkým úderom.

Noc smútku a malých svätojánskych mušiek.
Podpália hmlu, čo kradne zvyšok nádeje.

Rozžiaria tmu, čo hltá všetky sny.
Pretrhnú čiernu stuhu, čo lieta po nebi.
Skrývajú pod zem všetky vyplakané slzy.
Nad ránom sú šperkom v podobe rosy.

Tento smutný nádych mizne pri prvom lúči,
keď sa mrazivá noc s krutosťou lúči.
Keď ohreje a vysuší všetky bolesti,
keď prinesie do života nové radosti.

Nový začiatok, nové šance.
Všetci sú si rovní, neexistuje odsúdenie.
Všetko je krásne, no aj tak rozdielne,
miznú pochybnosti, stráca sa nepochopenie.

DRBY z NAŠEJ ŠKOLY

Vysvetľovanie učiva

Učiteľ: Jedna plus jedna je jedna.

Básne: Simona Hodoňová

1.Si tajomstvom v mojich očiach,
ktoré treba skrývať.
Si zraneným anjelským krídlom,
ktoré musím chrániť.

2. Si kvapkou vody v suchej púšti,
ktorá chráni moju dušu.
Si mocným trňom s láskou v očiach,
ktorý chráni jemnú ružu.

Ref. Nepotrebujem nič len tvoj úsmev,
nepotrebujem nič len tvoj hlas.
Varujem každého zo všetkých,
nech ti neskriví ani vlas.

3. Si mojím slnečným lúčom,
čo ma každý deň prebúdza.
Si nežnou tmou,
pri ktorej s úsmevom zaspávam.

4. Si páperkom šťastia,
ktoré len mne do srdca padne.
Si láskou, ktorú som našla.
Si len môj a žiadnej inej nie.

Ref. Nepotrebujem nič len tvoj úsmev,
nepotrebujem nič len tvoj hlas.
Varujem každého zo všetkých,
nech ti neskriví ani vlas.

1.Ked' nájdeš slzu v ľudskej tvári,
buď tým, čo mu dá ten najkrajší dar.
Nesuzuj sa myšlienkou, že nevieš pomôcť,
buď tým, čo sa mu ponúkne jeho kríž niesť.

Ref. Nevieš, kedy ťa Boh povolá,
neboj sa mu povedať ÁNO.
Neboj sa, On na to čaká,
nič z toho nebude nadarmo.

VEĎ ON PRIPRAVENÉ NEBESKÉ KRÁĽOVSTVO
PRE TEBA MÁ.

2. Ked' však pomôžeš, necíť sa ako hrdina,
v skromnosti a tichosti Božiu odmenu nájdeš.
Netráp sa tým, že tvoje skutky nepozná celá

krajina,
veď slovami a potleskom nezbohatneš.

Ref. Nevieš, kedy ťa Boh povolá,
neboj sa mu povedať ÁNO.
Neboj sa, On na to čaká,
nič z toho nebude nadarmo.

VEĎ ON PRIPRAVENÉ NEBESKÉ KRÁĽOVSTVO
PRE TEBA MÁ.

1.V púšti skladám kvapky rosy,
hľadám, neviem čo, ale aspoň čosi.
Na jazyku pár vyschnutých slov,
okradol si moje noci o pár snov.

Ref. Na nebo hľadím, hľadám niečo,
v starom kresle sedím, neviem prečo.

2. Smutne vzdychnem na okno izby,
je tam pár slov, sú to moje životné chyby.
Pod vysokým stromom hľadám k nebu cestu,
ukážem na srdce, áno, Boh je tu.

Ref. Na nebo hľadím, hľadám niečo,
v starom kresle sedím, neviem prečo...

Jeden náramok priateľstva nepostačí...
jeden pohľad plný ľútosti neuteší...
jedna facka nepoučí...
a veľa spomienok sa ti neuloží...
nestačí len plakať, nariekať...
to ti už vôbec nebude pomáhať...
mal by si to všetko do vlastných rúk vziať...
a snažiť sa to lepším spôsobom naprávať...

1.Nikdy som nepoznala strach.
Na mojich spomienkach rastie mach.
Sebecky hľadím z môjho hrobu.
Padla som na zem, trvá to nejakú dobu.
Nepoznám slzy smútku a bolesti.
Môj život je spoločníkom radosti.

Ref. Som dieťa stratené,
som dieťa zvrátené.
Som dieťa bez štipky úcty,
som dieťa, čo nepozná súcit.

2. Žijem si v úsmeve v rebelskom duchu
Často pripomínam otravnú muchu
Tak ako hviezdy na mňa aj ja na ne žmurkám
Dávam príučku mojim životným búrkam
Nepremýšľam nad tým, čo ma raz čaká
Prepáčte, že som už raz taká!

Ref. Som dieťa stratené,
som dieťa zvrátené.
Som dieťa bez štipky úcty,
som dieťa, čo nepozná súcit.

1.V živote nebudú len krásne chvíle,
nečakaj, že každý za tebou príde.
Svoj poklad nenájdeš, keď prejdeš len míle,
slzy nepomôžu, život nejaký hádam bude.
Neroztápaj sa v smútku, srdce si netrýzni,
nechápeš? Radšej tomu všetkému unikni.

Ref. Žiť treba v šťastí,
čas sa ti predsa kráti.
Neprestávaj dúfať,
aj v živote treba snívať.

2. Na ceste nenájdeš popadané odpovede,
zaváhaš a všetko ti pomedzi prsty unikne.
Naprávaj chyby, lebo aj najlepší priateľ od teba
odíde,
radšej ver, veď aj tak sa všetko rozkríkuje.
Nie je dôvod myslieť si, že si stratený,
stále ti vravím, že Boh ťa ochráni.

Ref. Žiť treba v šťastí,
čas sa ti predsa kráti.
Neprestávaj dúfať,
aj v živote treba snívať.

Ak si myslíš,
že slnko zapadlo
a že sa tým všetko skončilo
a ty ma začneš ignorovať
a ja ťa stále rada mať,
tak sa mýliš!

Keby som ti povedala,
že som ťa rada mala,
lož by to nebola.
Ale keby som povedala,
že ťa ešte stále rada mám,
bol by to len klam.
Už ťa ľubiť nebudem,
to ti sľubujem.
Lež srdcu nerozkážem.
Po rokoch znova
sa láska zrodila,
ktorá ma predtým sklamala.
Videla som ti deti v náručí
a slzy sa mi tisnú do očí.
Spomínam na tie časy krásne,
všetko vidím tak jasne.
Bola som šťastná,
že som ťa videla šťastného,
že tvoja dcérka je taká krásna
a že máš syna rozkošného.
Určite krásny život máš,
máš všetko čo potrebuješ.
Krásnu ženu,
šťastnú rodinu.
Prajem ti všetko,
po čom tvoje srdce túži,
možno už moje všetko tuší,
že ozajstnú lásku stratilo.
Prešla som potichu okolo
a moje srdce sa zlomilo.
Aj keď už nebolo celé,
navždy už patrilo len Tebe!

Ked' človek stratí všetky nádeje
a šťastie sa naňho nie často usmeje,
vtedy nájdeš skutočných priateľov,
s plným náručím úsmevov,
aj keď nevyriešiš všetky svoje problémy
a ostatným zmáčaš tričká slzami,
vtedy aj tak pochopíš,
že ich najviac potrebuješ,
keď sa trápiš ty, trápia sa tiež
a sú šťastní, keď sa na nich usmeješ.

Pablo Picasso

(1881-1973)

Tento kontroverzný španielsky umelec vás stále dokáže prekvapovať svojou výnimočnou hravou tvorbou. Často sa stretávam s názorom, že mu nerozumejú. Veľa ľudí usudzuje, že jeho diela sú „detské“ a príliš jednoduché. Takéto diela by dokázalo namaľovať aj päťročné dieťa.

Ale pozrime sa na neho z iného uhla pohľadu. Tento výstredný muž vedel, čo robí „už“ v našom veku. Vytváral diela svetového formátu. Z jeho tvorby môžeme zažiť jeho ružové a modré obdobie, či kochanie sa inšpiráciami afrických prvkov. Nebol to len maliar, ale aj sochár, ilustrátor, vytváral rôzne predmety, ako napr. misky, ktoré sú príťažlivé svojou farebnosťou, ale aj tematikou.

Jeho osobnosť bola bohémka, ako malý bol rozmazaný matkou a jeho otec bol maliar a kuriér v miestnom múzeu. Dostal sa na umeleckú školu v Barcelone a neskôr aj Madride, odkiaľ sa dostal do Paríža. Nehovoril po francúzsky a prespával u svojich priateľov. Po čase si dokázal zabezpečiť byt, v ktorom žil so svojou milenkou a zvieratami- dokonca mal malú opičku- ale svoju „pravú“ lásku hľadal celý život a bol svojej milenke neverný. Pablo si po celý život udržiaval svoju životnú energiu. Žil medzi farbami, papiermi, obstarával si rôzne materiály zo smetiska. Aj keď miloval zvieratá, veľmi sa o ne nestaral. Nemôžeme poprieť jeho silný vplyv na budúce generácie- jeho meno je známe vo svete tak, ako keby ste povedali meno „Michelangelo“. Niekedy Picassa odmietajú, ale niektorí umelci sa ním inšpirujú.

Pravdepodobne si ani nesnažme položiť otázku, kde by bolo umenie, ak by sa tento kreatívny a energický človek nenarodil. To milí čitatelia, nechávam už na vás, či vás tento človek natoľko zaujme, aby ste klikli na wikipédiu a pozreli zopár jeho obrazov (napr. Avignonské slečny).

Anička Radvanová

Romain Rolland

Peter a Lucia

Milí milovníci literárnych diel! Našou úlohou bolo napísať článok na tému literárne dielo. Musíme sa priznať, že nie sme veľké milovníčky literatúry. Možno sa pýtate, prečo to píšeme práve my. Ani my nevieme. Avšak máme v zálohe jedno literárne dielo, ktoré by sme vám rady predstavili.

Peter a Lucia sú zaľúbený mladý pár, ktorý sa do seba zamiloval na prvý pohľad. Príbeh sa odohráva v romantickom Paríži (čo je snom asi každého dievčaťa). Parížsky zvuk harmoniky a nežné barety dotvárajú voňavú atmosféru lásky mladého páru. Je tu avšak jeden „malý“ problém. Vojna!

Prvá svetová vojna zasiahla veľké územie Európy i lúbezný Paríž. Mladá dvojica si vyznáva lásku navzájom i pred Stvoriteľom. Na Veľký piatok bola na Paríž zhodená bomba, ktorá zasiahla katedrálu, v ktorej si zaľúbenci vyznávali lásku.

Ak chcete poznať koniec príbehu, prečítajte si celú novelu. Z nášho pohľadu je to zatiaľ najlepšia ukážka, akú sme doteraz čítali.

Vrelo odporúčame. Zaujímavosťou je, že autor Romain Rolland získal Nobelovu cenu a finančnú odmenu daroval ľuďom, ktorí boli práve postihnutí 1. svetovou vojnou. Tiež miloval dejiny umenia, čiže na našej škole by sa mu páčilo.

DRBY z NAŠEJ ŠKOLY

Učiteľ: Bohovia sa kreslili: tvár z profilu, oko anface, telo mierne natočené, nohy pootočené a obvykle niečo v ruke držali.

Študent: A oni normálne existovali ?

Patrícia Škrobianová a Júlia Budošová

Auf Wiedersehen!
 Goodbye!
 Arrivederci!
 Bye!
 Adieu!
 Vale!
 Ciao!
 Prost!
 Ciao!
 Prost!
 Ciao!
 Prost!
 Ciao!

Minulý rok sme sa (po tretíkrát)
 lúčili so štvrtákmi.
 Preto som sa rozhodla opýtať
 sa na pár rád a zážitkov.
 Keďže prežili na našej škole
 4 bláznivé roky.....
 však posúďte sami :)

Akú radu by si dala nám mladším?

Baška: Užívajte si, kým nematurujete :)

Siska: Odporúčam na sebe robiť od začiatku, či už v kresbe, alebo v iných predmetoch, učitelia nám to v kuse prízvukovali, ale ja som to hlavne v prvom ročníku flákala, čo teraz celkom ľutujem, lebo som vtedy mala na viac...je to otrepaná fráza, no ono prejdú tie 4 roky veľmi rýchlo.

Klára: V treťom ročníku by ste sa už mali fakt začať učiť, lebo vo štvrtom nie je času.

Škopok: Presadzujte svoj názor a neflákajte nič.

Čo ťa najviac bavilo a čo najmenej?

Škopok: Tvorenie ma bavilo, učenie nie

Juliána Džuby: Bavili ma príjemné chvíle v dielni s mojimi spolužiakmi. Rada budem spomínať na zimné cesty do školy a meškania 250 minút. Najmenej ma bavili prvé zoznámenia s počítačmi, ktoré boli niekedy obzvlášť náročné.

Siska: Najviac ma bavila (tento rok) kresba a celkom aj navrhovanie, pokiaľ mi padla téma. Nemčina ma bavila už od začiatku základky a pretrváva to dodnes.

Za čím budeš najviac smútiť?

Klára: Najviac budem smútiť za spolužiakmi a učiteľmi na našej škole.

Čiča: Za niektorými ľuďmi, za celým týmto bláznivcom, aj keď to tu nebolo vždy ružové- aj to má svoje čaro, a potom na to spomíname v pivárni- je na čo spomínať.

Baška: Myslím, že najviac mi budú chýbať ľudia, ktorých som tu spoznala, či už učitelia, alebo spolužiaci. Ale ako sa hovorí: „Tým to len začína“.

Tešíš sa na to, čo ťa čaká po strednej?

Prečo?

Škopok: Áno, teším sa. A prečo? Lebo sa osamostatním a skúsím sa starať sama o seba a spoznám zahraničie.

Siska: Vôbec netuším, kam bude môj život smerovať po strednej. Dúfam, že si nájdem nejaké uplatnenie v odbore, ktorý ma baví a zaujíma. No ťažko povedať, keď ani neviem, čo bude zajtra.

Klára: Teším sa na najdlhšie prázdniny, ktoré začínajú už v júni. Škoda len, že na výške už také dlhé nebudú.

Juliána Džuby: Teším sa, že objavím niečo nové a príde zmena. Vysoká škola je ďalší level v mojom živote.

Čo ti najviac dala táto škola?

Juliána Džuby: Dala mi veľa skúseností s ľuďmi a umením, ktoré sme mohli nájsť a obohatiť sťažou v Malage.

Čiča: Dala mi priateľov, no najmä skúsenosti s ľuďmi, aj dobré, aj zlé, to k životu patrí a skúsenosti v odbore.

Baška: Dala mi skvelých kamarátov, o ktorých nechcem nikdy prísť, ale aj veľa vedomostí, z ktorých niektoré možno využijem v živote :D

Vybrala by si túto školu znova?

Škopok: Asi áno, aj keď vybavenie by mohlo byť lepšie, ale stredná umelecká bližšie a krajšia nie je, takže si veľmi nevyberám.

Baška: V niektorých momentoch si hovorím, že som mala ísť radšej inde. No potom sa zamyslím nad tými štyrmi rokmi, ktoré som tu strávila a pochopím, že kebyže sa mám rozhodnúť znova, tak by som si zase vybrala SSUŠ.

Čiča: Samozrejme, už len kvôli tým všetkým zážitkom!

Juliána Džuby: Určite áno, umenie ma baví a chcem v ňom pokračovať.

Rozlúčka so štvrtákmi

Ako ste si mohli všimnúť, ročníky sa týmto rokom opäť menia, ako tomu býva zakaždým a našich predchádzajúcich, úspešných kolegov sme momentálne nahradili my- bývalí tretiaci. Tento článok by sme chceli venovať práve im, našim minuloročným maturantom, ktorí veľmi úspešne a excelentne zvládli maturitu, prijímacie skúšky na vysoké školy a štúdium na našej škole.

Ich posledný deň, kedy boli ešte študentmi našej školy prebehol dňa 29.mája, spoločne s vedením školy a učiteľským zborom v Považskej galérii v Žiline. V týchto priestoroch sa konalo odovzdávanie, maturitných vysvedčení. Začalo sa príhovorom riaditeľa Ing. Václava Dostálka, následne hovoril zriaďovateľ našej školy Ing. Marián Tabaček, predsedníčka maturitnej komisie PaedDr. Iveta Homolová a nakoniec triedna profesorka Mgr. Katarína Rybárová. Po odovzdaní vysvedčení a rozlúčkových darčiekov boli ocenení ešte najlepší študenti

z ročníka a tými boli - Zuzanna Katarzyna Veselý, ocenená za najlepšie študijné výsledky počas celého štúdia a za najlepšiu maturitnú prácu Monika Poljaková.

Po prevzatí vysvedčení sa z nich stali už umelci- absolventi, s osudom vo vlastných rukách a začínajúci novú etapu života pokračovaním na vysokej škole, alebo v zamestnaní, kde využijú získané zručnosti vyštudovaného odboru. Želáme im všetkým veľa úspechov a minimálne také úžasné výsledky, aké mali na našej škole.

Simona Hodoňová a redakčný tím časopisu

Slávnostné ukončenie školského roku 2013/2014

Posledné dni strávené na našej škole sme zakončili príjemnou a chutnou grilovačkou, ktorá mala na našej škole tento rok premiéru.

Našej rozlúčky so školským rokom sa zúčastnili aj kolegovia z Poľska, ktorí s nami spolupracovali na projekte Double voices- Comenius. Projekt bol zameraný na celoživotné vzdelávanie. Ich umelecké práce sme mohli obdivovať počas chrumkania grilovaného mäsa na školskom dvore, kde ich vystavovali.

V piatok 27. júna bol deň najväčšej radosti či sĺz. Odovzdávanie vysvedčení bolo v Považskej galérii umenia, našej vernej budove. V tento deň začali naše dlhé letné prázdniny. Každý vedel, že budú tak dlho trvať ako tento školský rok. Ani sa nedočkáme a bude nový školský rok.

Dária Hrabovská

Vernisáž výstavy TO SME MY 2014 a odovzdávanie cien HEMISFÉRY

Dňa 19. júna sa v Považskej galérii uskutočnila slávnostná vernisáž výstavy TO SME MY 2014. Všetci sme si užili úžasnú atmosféru. Spríjemnila ju radosť niektorých našich šikovných žiakov, ktorí boli ocenení.

V kategórii Super študent za 1. ročník cenu získala Simona Frková, z druhého ročníka to bola žiačka Barbora Kučeríková, za tretí ročník sa mohla z ceny tešiť Dominika Petraková. V kategórii Super výtvarník za 1. ročník získala ocenenie Katarína Kudelková, za 2. ročník to bola Mária Oravcová a za super výtvarníčku 3.ročníka bola vyhlásená Kristína

Gašpíriková.

V kategórii Aktívny študent bola za 1. ročník cena udelená Štefanovi Zichovi, za 2. ročník si toto ocenenie prevzala Melissa Mária Kocianová a Marianna Sopková sa stala držiteľkou tohto titulu medzi tretiakmi. Ocenenie Super pedagóg dostala PhDr. Dáša Baranová. Zvláštna cena putovala k nášmu poľskému partnerovi Zespól Szkół Plastycznych im. Antoniego Kenara zo Zakopaného.

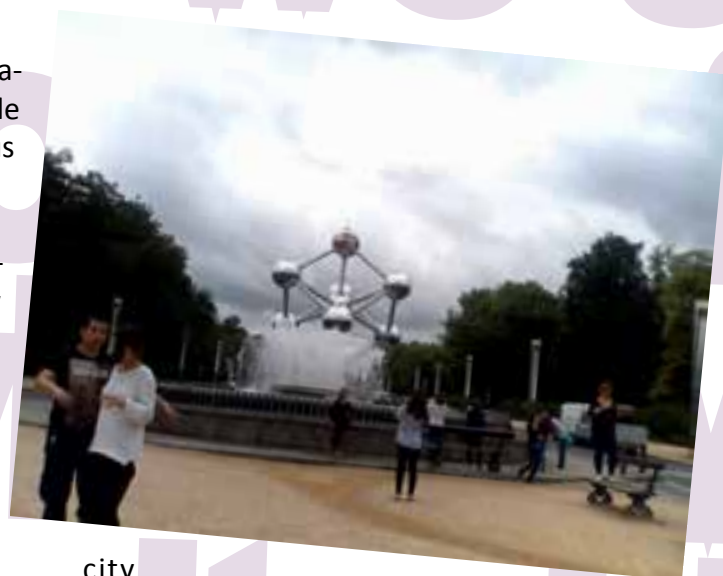
Gratulujeme všetkým oceneným študentom i pedagógom. Na ďalšiu vernisáž školskej výstavy v Považskej galérii sa môžete tešiť o dva roky.

Dária Hrabovská

Trip to BRUSSELS and LONDON

On the 15th of June we said goodbye to our families for a whole week. So excited but a little bit sick of such a long way, we went to the bus which carried us to Belgium.

To Brussels we arrived on late Monday morning and then we went on sightseeing. We saw so many beautiful things, like Saint Michael's Cathedral, Manneken Pis, Atomium, ... There was so much walking, because we went everywhere on our own. So when we finally arrived to the hotel in France we couldn't wait for a hot shower and lying on the bed. In the morning we had a French breakfast and then we went to Calais by bus, where our ferry to Dover was. After an hour and half we finally could see the England's land. So we went to the bus again and set out for the London discovering. At first we were a bit confused because the time was different, cars were going on the wrong side and even the drivers were on the other side! :D

city couldn't be more beautiful. We popped out from the bus at the Tower of London, where our adventure began. We went around the Tower to the Tower Bridge, which we went through, then past the Thames until we came to some church where we had about 10 minutes break. After a short rest we walked along Shakespeare's Globe and then our Miss Teacher took us to TATE Gallery. There were many things, and Matisse just had an exhibition but you had to pay and unfortunately we hadn't enough time to see everything. After the time passed we went through Millennium Bridge to Saint Paul's Cathedral where our bus which took us to Madame Tussauds where we had two hours dispersal. Some students went to Madame Tussauds and some were just walking around. There is Baker Street nearby so they weren't bored at all. At the evening we went to the London eye where we were locked in a big glass bubble for 30 minutes and from where is the most beautiful view on London. It was a beautiful end of such an awesome day. Tired and hungry we came to the hotel.

We finally arrived to our dreamed city, London. The weather was wonderful so this

On the second day in England we had an English breakfast with tea and then we went to see Stonehenge. We came there at the lunchtime so many families had a picnic there. It's a beautiful place, absolutely worth visiting. Later that day we came to Windsor and in the evening we went back to London to the Oxford Street, where we could go shopping.

On the last day we saw Westminster Abbey and Houses of Parliament and Big Ben then we went along Churchill war rooms,

we also saw a Cavalry Guard. We had a rest in Saint James's Park from where is the most beautiful view on Buckingham Palace which we went to see later. We saw The Guards in front of the Palace chan-

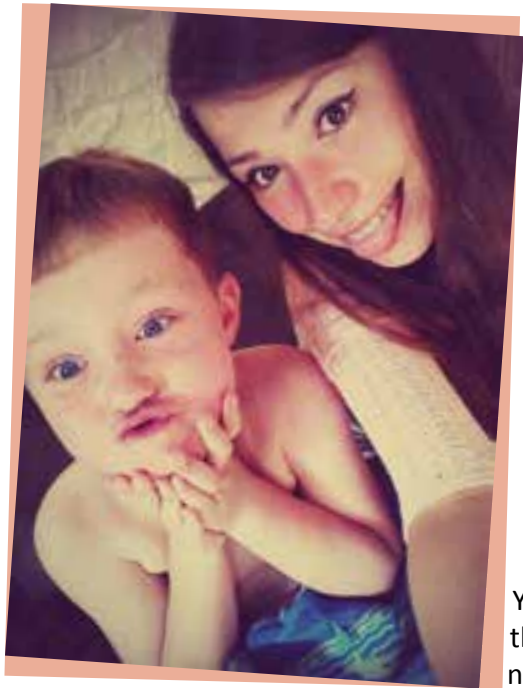
ging. Then we went past the Downing Street to Trafalgar Square, where we could go to National Gallery. Then we had four hours dispersal in Piccadilly Circus, where we bought the last souvenirs, something to eat and prepared for such a long way back home.

We said goodbye to this beautiful city and happily with so many experiences we came back home, where our families were waiting so excited for our stories from the journey.

Barbora Sučíková

Aupair in the middle of Nowhere

You may think that I am not normal, but don't worry

because you are right. Thanks to my different personality and funny mentality I live my life the way I like it-at least I am never bored.

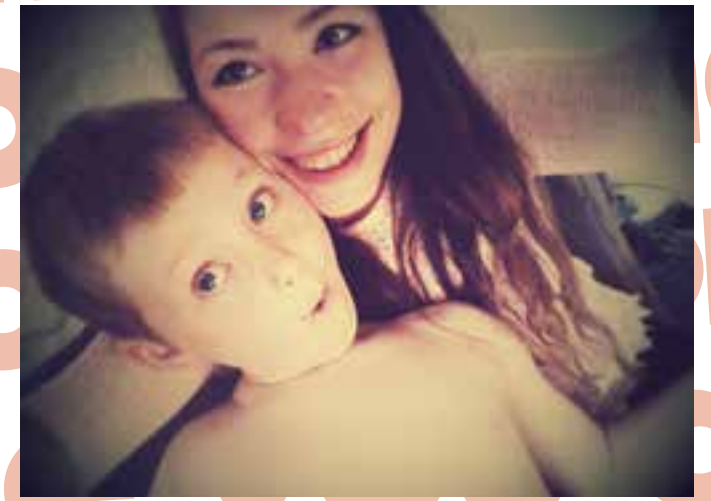
This summer, as always, I spent my summer holidays in the UK, working as an au-pair – live in, with unknown family. I didn't know what to expect, even when I have worked as an au-pair for 2 summers so far. It's always a risk, because you can meet family with different expectations or different type of personality, rules etc., but nevermind, that risk is worth it. And this summer it definitely was worth it. It was amazing time full of new experiences, getting practice in new things such as working as a waitress in a British pub, washing thousands dishes in the kitchen, doing cleanings in the morning... but the main job was looking after 6 years old ginger boy called Jack. When we got used to each other it was amazing time spent together. Sometimes hard, sometimes not. We created friendship, which will last forever, hopefully. I made friends with many other people, with customers, with staff in the pub, with Jack's parents, who are my best friends now, with their doggie, etc. I am not able to count how many

new people I met, but it was about 30 different people at least, and im not joking. Now you may think about the heading on the top. It says, „in the middle of nowhere“. It's because the family, where I lived is settled in the middle of South Downs National Park, so I was surrounded just with fields, little hills and river-Arun. There was nothing else, expect the cows, sheep and nice people, and of course, the fresh air ! It's a place, where you feel like in a wonder

land, you can see that beautiful pure nature like in a fairytale. When I went for a walk along public foot path, and turned back, I saw 20 rabbits behind me jumping and following my steps. Then I realized that I felt like real Alice in Wonderland and it was great fun to pretend that I am.

What can I say at the end. I met many amazing people indeed. Now I have thousands stories to talk about and great memories as well. Maybe it's strange how you can trust and love people, who you know just for a while, but it's amazing, when they count with you is if you were a member of their family forever. Hope you enjoyed my adventure and don't be afraid of new things ! :)

Simona Hodoňová

Naši zelenáci

I.A

Alexander Alan Arce
Lucia Beliančinová
Lucia Brezovská
Dominika Buryová
Martin Cinko
Zuzana Dodeková
Radoslava Fuňáková
Andrea Gabajová
Pavol Godiška
Marianna Jurišová

Beata Juritková
Dominika Klocáňová
Klaudia Kopasová
Simona Kubalová
Katarína Kubová
Simona Kucharovicová
Eliška Nemcová
Soňa Nemcová
Beáta Ondříšková
Karolína Paluchová

Zuzana Podhorská
Peter Pozník
Róbert Puček
Kristína Janka Rábeková
Alfréd Schmiester
Kristína Stanková
Simona Tabačková
Ružena Zajacová
Andrea Zajačková
Alexandra Závracká

I.B

Tomáš Beliančín
Kristína Bučková
Michaela Čuláková
Alžbeta Frančeková
Rudolf Gablík
Róbert Hallon
Diana Hreusová
Zuzana Chovančíková
Eva Kozárová
Zuzana Krenželáková

Erika Kuchárová
Adriána Lišková
Sonja Markovič
Nikola Mihalďová
Laura Milonová
Andrea Mináriková
Rebeka Olejková
Henrieta Ondrejková
Andrea Paulínyová
Klaudia Romanová

Kristína Rychnavská
Nikola Salajová
Soňa Samáková
Barbora Siráňová
Martin Skaličan
Viktor Staník
Michal Štalmach
Ľubica Vandlíková
Petra Vrbová
Aneta Zborovancíková

Som veľmi šialený, nemám problém urobiť hocičo, čo mne alebo mojím spolužiakom napadne. Vôbec nie som introvert, rád a veľa rozprávam. Som škodoradosný a stále sa usmievam. Baví ma dejepis. Zrejme jediný chalan na škole, ktorý počúva One Direction. A chutia mi tempery značky Umton.
(Marek Wolf)

Ja som to dievča, ktoré môžete stretnúť v areáli školy v okrúhlych lenonkách, so slúchadlami v ušiach a foťákom v rukách. Pokiaľ si myslíte, že vás ignorujem, keď vás nepozdravím, neberte to osobne. Ja len práve vtedy v duchu bojujem proti Sauronovi, premietam si v hlave nové kúzla na Snapeovu hodinu čiernej mágie, alebo rozmýšľam na tým, ako zabijem nového bossa v hre Dark Souls, či v Skyrime. Pokiaľ ma v tejto predstave vyrušíte, prebudíte moju cholerickú povahu, ktorú upokojíte jedine čokoládou, alebo jazdou v japonskom aute. JDM!
(Streis Kučerík)

Som osobnosť tvrdohlavá, ale cieľavedomá a voči tomu nebojáčna. Mojm typickým znakom je radosť z fotografovania v teréne, z herectva vo svete reflektorov a z vykonávania športu, ktorú prejavujem v bežnom dni. Veľmi rada každému pomôžem, nerada sa hádam, ale dokážem si presadiť svoj názor. Som blázon do všetkého, čo má dve kolesá a motor, rovnako aj do jazdenia MX, lebo vtedy sa mi čas zastaví a na všetko zabudnem. Vždy idem až za hranicu svojich možností, ale svoje povinnosti beriem zodpovedne.
(Simona Halusková)

Šialená, vysmiata, strapatá, tvrdohlavá, drzá, energická? To som určite! Ale na druhej strane som trpezlivá pri tých nekonečných funkciách Adobe. Ak mi náhodou pritom prasknú nervy, alebo nemám svoj „kreatívny“ deň, vypnem pri nejakom soundtracku (muzika z filmu, keby niekto nevedel). Najviac ale milujem, keď sa zapozerám do dobrého filmu alebo seriálu s pukancami, poprípade sa začítam do knihy a nechám myšlienky len tak voľne plynúť.
(Dominika Petráková)

Začnem svoju charakteristiku s citoslovcom- ha ha ha. Rada sa smejem, smejkám, rehocem do kolien...viem sa smiať v kuse aj 20 minút a to, čo nasleduje po tých 20 minútach je prestávka pre ďalší rehot. Milujem sa vyblázniť na papierí farbičkami..., obdivujem a hltám všetko, čo sa týka výtvarného umenia i umenia ako takého. To by ste ma mali vidieť na hodine DVK ako ma dvíha zo stoličky. Poviem vám, že vtedy

sa mením na loptu, ktorá sa odráža od stoličky, akoby som tam mala ježka sediaceho na stoličke ... alebo je to môj malý priateľ, ktorý sa nepozorovane blíži k mojej stoličke..., samozrejme a hrá to na mňa, že on to nebol. Reč je o mojom tigríčkovi, s ktorým vyrábam samé tigríkoviny-hahaha.
(Anna Radvanová)

Kto som? Stelesnená šialenosť kráčajúca chodbami našej školy. Ak budete počuť nákazlivý smiech, určite nebudem ďaleko. Som tak obyčajná, až som neobyčajná a určite ma spoznáte aj vďaka tvári, ktorá je večne špinavá od uhlíka, či farieb. Možno ma ešte nepoznáte, ale ak spoznáte, myslím si, že nebudete ľutovať.
(Sima Hodoňová)

Čavte, volám sa Juliet. Niečo o mne: som blázon v Kristovi, rada hrám na gitare, robím blbosti, rada sa smejem na nie veľmi vtipných veciach, ľúbim čokoládu, zbožňujem pomaranče, ale neznášam ich lúpanie, rada cestujem vlakom, nerada prezliekam periny, páči sa mi nemčina. Mojm snom je naučiť sa angličtinu, ísť do Ameriky (do Bethelu) a cestovať po svete.
(Julia Budošová)

„Malý nenápadný usmievavý introvert, to som ja.“
(Dária Hrabovská)

Ahojte, moje meno je Patrícia. Nevie, čo by som vám tak v skratke o sebe povedala. Ako prvé asi uvediem to, že milujem smiech a všetko, čo je šialené. Rada skúšam nové veci a som za každé bláznovstvo. Ľúbim svoju rodinku, aj keď nie vždy stíham s ňou tráviť veľa času. Zvlášť svojich priateľov, o ktorých sa môžem kedykoľvek oprieť. Zbožňujem svoju gitaru, spev, tanec, no a umenie. Mojm snom do budúcnosti je mať požehnanú rodinu. Mám slabosť pre čokoládu a ovocie (hlavne melón). Som človek, ktorý v hneve dokáže ihneď vybuchnúť, no snažím sa to zmeniť. Som vďačná Bohu za to, čo mi dal, a teším sa na všetky jeho plány, ktoré už má pre mňa pripravené.
(Patrícia Škrobianová)

Vždy som vysmiata, no zamyslená nad správnosťou gramatiky. Prísny pohľad vystrieda záujem o konverzáciu ohľadom dobrých kníh, či vtipných momentov, nad ktorými sa dá zasmiať. Tak to som ja.
(Hela Kučerová)

Náš REDAKČNÝ TÍM = TEN

Marek
Streis
Juliet
Anička
Domča
Simča
Patrícia
Hela
Dária
Simona

Free time

PÍSMENKOVÉ SUDOKU

			O					R
O		V	Ý		K			
		N				Ý	O	K
V	O	S			Ý	N		U
R			N		V		K	
K		Ý	B			O	R	V
N	V	B				K		
			V		S	R		B
S					O			

Vyplňte mriežku tak, aby každý riadok, stĺpec a každý štvorec veľkosti 3 x 3 obsahoval 9 rôznych písmen nachádzajúcich sa v zadaní. V jednom riadku alebo stĺpci tieto písmená dávajú tajničku.

ZADANIE: N, R, S, K, U, O, Ý, B, V

DRBY z NAŠEJ ŠKOLY

Učiteľ: Katarína, prečo sa mi na hodine sprejuješ?
Študent: Ale pani učiteľka, keď ja smrdím ako pikao.

ČÍSLOVÁ DOPLŇOVAČKA

Čísla predstavujú písmená. Jedno číslo vždy znamená to isté písmeno.

NÁSTENNÉ TKANÉ KOBERCE	1	2	3	4		5	6	4	7
ČLEN KATOLÍCKEJ REHOLE S PRÍSNOU REGULOU	8	2	6	1		9	4	10	11
DRUH UMENIA TVORENÝ FORMOVANÍM	12	13	14	10		12	1	15	13
PYRAMÍDA V MERUNE	12	11	7	16		18	13	15	2
MYKÉNSKY KRÁľ, HLAVITEL SPOJENÝCH ACHAJ.VOJSK V TRÓJ.VOJNE	2	17	2	19		19	11	13	19
CVIČISKO V STAROVEKOM GRÉCKU	17	20	19	11		12	7	13	11
BÁJOSLOVIE	19	20	1	13		24	17	4	2
ŽIDOVSKÉ NÁBOŽENSTVO	21	18	22	2		9	19	18	12
ČLEN AUGUSTIÁNSKEHO RÁDU	2	18	17	18		1	4	10	11
JEDEN Z TYPOV GRÉCKYCH CHRÁMOV	3	6	13	12		20	23	13	12
ATÉNSKE STĹPY V TVARE ŽENSKÝCH POSTÁV	8	2	6	4		1	4	22	20

Salvador Dalí: Rozdiel, medzi surrealistami a mnou spočíva v tom, že som ... (tajnička).

Tajničkou je meno slovenského predstaviteľa surrealizmu, ktorý sa narodil v Zohore (vtedajšie Česko-slovensko) na Vianoce, 25. decembra 1935. Tvoril hlavne ilustrácie do detských knížiek, ale vytvoril aj poslednú sériu československých bankoviek. Experimentoval s množstvom rôznych techník. Tvoril drevorezbou, linorytom, rôznymi technikami upravoval fotografie a, samozrejme, maloval aj na plátno. Je jedným z najvýznamnejších maliarov povojnového výtvarného umenia. Prepájal fantazijné a reálne prvky pomocou klasických grafických techník.

Vypracovala: Streis Kučerik

PSst!!!

POKYNY:

Ospravedlnenka/ žolík platí len na hodine slovenčiny, je jednorazová a dá sa použiť len pri ústnej odpovedi. Je označená tak, aby sa nedala kopírovať a žolíkov je presný počet. „Doba spotreby“ nie je obmedzená.

Čo bude nabudúce?

Interview s pani učiteľkou Arce
 Ako bolo v Paríži
 Stučková IV.A/B
 5. výročie školy
 Imatrikulácie
 Tvorba študentov
 a mnoho iného...

Týmto by som vás chcela aj oslovit', aby ste sa nebáli zapojiť do tvorby nášho časopisu, a preto buď niekoho z nášho redakčného tímu „odchytíte“ na chodbe, alebo doneste práce pani učiteľke Kučerovej. Určite sa radi na to pozrieme a to najlepšie uverejníme v najbližšom čísle. Simča Hodoňová

Ďakujeme pani učiteľke Mgr. Helene Šiškovéj ArtD. za fotky a za korektúru pani učiteľke Mgr. Viere Sebínovej.

Pohľad na Žilinu cez hradby
Lietavského hradu
Foto mesiaca: Streis Kučerik